

C MEDLEMSBLAD

for

AUSTMARKA

HISTORIELAG

Nr. 24. SEPTEMBER 1984.

NYTT FRA LAGET

Finnstigmarsjen

ble arrangert på Austmarkadagen sankthans. Det vil være en overdrivelse å si at marsjen ble noen stor suksess denne gang med surt vær og bare 41 deltakere.

Etter 5 år har vi iallfall oppnådd å få en godt opptrampet Finnstig som vil holde seg synlig mange år framover.

Men med stadig synkende oppslutning om Finnstigmarsjen de tre siste åra, bør vi vurdere hvorvidt marsjen skal fortsette og i så fall i hvilken form. Et alternativ kan være å arrangere tilsvarende marsjer på gjengrodde stier/veger som f.eks. kjerkevegen mot Matrand til Billingen, gamle Åbogen-vegen om Kjellerhullet eller andre interessante ferdselsårer som er i ferd med å gå i glemmeboka. Har leserne noen mening om dette, hører vi gjerne om det.

Sommerturen

til Dalarne og Røros 20.- 22. juli ble en fin opplevelse for 32 deltakere. Bjørn Olsen sto for transporten og tok lange dagsetapper med godt humør. Det som har festet seg etter turen er bl.a. skianlegget i Falun, feboden Frøsås ved Orsa og vandring i bergstaden Røros.

Det foreligger flyktige planer om å legge neste års tur til Stockholm, Helsingfors og muligens Leningrad. Vi hører gjerne om det er interesse for en slik tur.

Finnskogprosjektet

er navnet på et prosjekt for å bevare bebyggelse på Finnskogene. Riksantikvaren er tildeelt 500 000 kroner som Gruetunet skal forvalte, og det er nå mulighet til å sette i stand forfallstruede finnehus.

Styret i historielaget har hatt møte med Birger Nesholen ved Gruetunet, og kommet fram til at hustak i Kvåho og Nordre Varaldskog skal repareres. Tiltaket er avhengig av at det kan skaffes ledigmeldte snekkere gjennom Arbeidsformidlingen. Dersom dette lykkes, vil et arbeidslag sette i gang på Varaldskogen i høst.

Tilbud om røykstue.

Emma Rønning på Skotterud tilbød laget tømmer fra ei røykstue som har stått på Austmarka.

Oddvar Jakobsen og Erling Wang var i sommer og tittet på tømmeret og fant ut at det var i så dårlig forfatning at det ikke lot seg oppføre igjen.

Å.S.

GAMLE VISER

Innsamlingen har fortsatt, og nå tar vi med en vise i sin helhet. Den er blitt sunget før i tiden på Austmarka. Jeg fikk av skriften av Emma Westby. Hun hadde fått den av Karen Gran, som igjen hadde fått den av Emma Haget.

Noen vers av samme sang står også i en visebok jeg har fått låne av Elida Skjønhaug. De to variantene var så godt som helt like. I vers 7 er det en uklarhet som sikkert

skyldes misforståelse på den lange vandringen en slik vise foretar. Kanskje noen vet hvordan de to siste linjene skal være?

F.Å.

KOM LYTT TIL ET RÅD

Kom lytt til et råd fra din moder, min gutt, mens ennå i hjemmet du står.

Jeg vet du skal ut, og kan hende det nu er den siste formaning du får.

2. Her har du en Bibel på reisen, min gutt, du ser at dens omslag er slitt.

Men les du den Bibel hver eneste dag, den til himlen deg fører til sist.

3. Der finnes vel glæder på jorden, min gutt, dem har vi i overflod av.

Men en moder Gud giver ei flere enn en, og hun legges snart i sin grav.

4. Jeg kunne nok gitt deg på reisen, min gutt, en gave av sølv eller gull.

Men les du den Bibel, hvert eneste blad, den av evige skatter er full.

5. Se opp til mitt dødsbleke ansikt, min gutt, du ser at det falmet nu er.

Et skjønnere ansikt du visstnok får se, men ingen som har deg så kjær.

6. Snart vokser det mos på min gravhøy, min gutt, den arm som deg løftet er stiv.

Men husk at en moders formaning og bønn skal leve om moder er død.

7. Jeg ga deg til Gud i din vugge, min gutt, din moder har gjort hva hun kan.

Kun et skritt ifra dødens velsignede havn kan drepe mitt elskede barn.

8. Kom ennå en gang la oss bede, min gutt, kom bøy dine kne før du går.

Velsignede Fader i tusinde fold, ta lammet før ulven det når.

FRA KIRKEBØKENE

Oddvar Jakobsen skriver i et brev:

Jeg sender kopier av de første sidene i "Communicants-Register vedkommende dem, der gaae til Alters i Østmarken Kirke."

Boka ble funnet på skoleloftet av vaktmesteren, og vi vet ikke hvordan den kan ha havnet der. Registeret strekker seg fra 1860 til 1873 og er på 146 tettskrevne sider. Med ca 50 navn på hver side blir det bortimot 7300 navn som er skrevet inn i boka i løpet av disse 13 åra.

På de to neste sidene tar vi med en kopi fra 1860 og 1861. Vi får bare håpe det blir leselig, og at noen kan finne kjente navn her.

Vi skjønner at det å gå til alters var vanlig før i tiden. En eller to ganger burde en gå pr. år. Det ble altså ført register, så presten kunne følge med og se om noen skoftet. Altergang ble sett på som et bevis for at en var et skikkelig menneske.

Denne massealtergangen avtok i siste halvdel av 1800-tallet, men det ser altså ut til at skikken holdt seg ganske lenge på Austmarka.

F.Å.

